

Η ΕΟΡΤΗ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ ΠΕΤΡΟΥ ΚΑΙ ΠΑΥΛΟΥ ΕΙΣ ΚΑΠΕΡΝΑΟΥΜ (2017).

Τήν Τετάρτην, 29^η Ιουνίου / 12^η Ιουλίου 2017, ἐωρτάσθη ὑπὸ τοῦ Πατριαρχείου ἡ μνήμη τῶν ἁγίων ἐνδόξων πρωτοκορυφαίων Ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου εἰς τὴν Ἱερὰν αὐτῶν Μονήν, τὴν κειμένην εἰς τὴν βόρειον δυτικὴν ἀκτὴν τῆς Τιβεριαδος θαλάσσης.

Ἡ Μονὴ αὕτη ἔχει περικαλλῆ, Ναὸν ἀνεγερθέντα ὑπὸ τοῦ ἀειμνήστου Πατριάρχου Ἱεροσολύμων Δαμιανοῦ τό 1931. Ἀπὸ τοῦ 1967 καὶ ἐντεῦθεν ἀνέλαβε τὸν Ναὸν τοῦτον καὶ τὴν πέριξ αὐτοῦ περιοχὴν καὶ ἀνέδειξε μέ ἀνακαίνισιν καὶ μέ ἀρχαιολογικὰς ἀνασκαφὰς ὁ μακαριστὸς Ἀγιοταφίτης Μητροπολίτης Πέτρας Γερμανὸς μέ βοηθὸν καὶ ἡγούμενον τὸν μακαριστὸν Ἀγιοταφίτην Ἱερομόναχον Φίλιππον καὶ μετ' αὐτόν, τὸν μακαριστὸν μοναχὸν θαδδαῖον, τὴν μακαριστὴν μοναχὴν Εὐδοκίαν ἐξ Αὐστραλίας καὶ τὴν μακαριστὴν μοναχὴν Εὐλογίαν.

Ἀπὸ 20ετίας καὶ πλέον ἀναδεικνύει τὴν Μονὴν διὰ βυζαντινῆς ἀγιογραφίσεως τοῦ Ναοῦ καὶ περιποιήσεως καὶ καλλιεργείας τοῦ πέριξ χώρου ὁ Ἀγιοταφίτης μοναχὸς Εἰρήναρχος.

Εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν τῆς Μονῆς ταύτης προεξῆρξε τῆς θείας Λειτουργίας ἡ Α.Θ.Μ. ὁ Πατὴρ ἡμῶν καὶ Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος, συλλειτουργούντων Αὐτῷ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ναζαρέτ κ. Κυριακοῦ, τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντίνης κ. Ἀριστάρχου, Γέροντος Ἀρχιεγγραμματέως, τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ἐλενουπόλεως κ. Ἰωακείμ, ψάλλοντος τοῦ Ἀρχιμανδρίτου π. Ἀριστοβούλου μετὰ τῆς χορωδίας αὐτοῦ ἑλληνιστί, ἀραβιστί, ρωσιστί καὶ ρουμανιστί.

Πρὸς τὸ εὐσεβὲς ἐκκλησίασμα τοῦτο ἐκήρυξε τὸν θεῖον λόγον ὁ Μακαριώτατος ἑλληνιστί ἔχοντα οὕτως:

«Ἡ πάνσεπτος τῶν Ἀποστόλων ἐπεδήμησεν ἐορτὴ τῇ Ἐκκλησίᾳ Χριστοῦ, προξενούσα σωτηρίαν ἡμῖν. Μυστικῶς οὖν κροτήσαντες τούτοις προσείπωμεν. Χαίρετε φωστῆρες τῶν ἐν σκότει, τοῦ ἡλίου ἀκτῖνες ὑπάρχοντες. Χαίρετε Πέτρε καὶ Παῦλε, δογματῶν τῶν θείων θεμέλιοι ἀρραγεῖς, φίλοι τοῦ Χριστοῦ, σκευὴ τίμια. Πάρεστε μέσον ἡμῶν ἀοράτως, καταξιοῦντες δωρεῶν αὐτῶν, τοὺς τὴν ἡμῶν ἐορτὴν, εὐφημοῦντας ἐν ᾠμασι», ἀναφωνεῖ ὁ μελωδὸς τῆς Ἐκκλησίας.

Ἀγαπητοὶ ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

Εὐλαβεῖς προσκυνηταί,

Ἡ πάνσεπτος τῶν κορυφαίων Ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου ἐτήσιος μνήμη, συνήγαγε πάντας ἡμᾶς ἐν τῷ ἁγίῳ τούτῳ τόπῳ τῆς Ἀγιογραφικῆς πόλεως Καπερναοῦμ, ἵνα δόξαν καὶ εὐχαριστίαν ἀναπέμψωμεν τῷ Θεῷ καὶ Σωτῆρι ἡμῶν Κυρίῳ Ἰησοῦ Χριστῷ, τῷ φιλανθρώπως εὐεργετήσαντι τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων διὰ τῶν μεγάλων καὶ φαινῶν αὐτοῦ φωστήρων, τῶν φωτισάντων ἅπασαν τὴν Οἰκουμένην τῷ λόγῳ τοῦ Εὐαγγελίου τῆς ἀγάπης καὶ τῆς εἰρήνης.

«Τί γάρ Πέτρου μεῖζον; Τί δέ Παύλου ἴσον; Οἵτινες τῷ ἔργῳ καί τῷ λόγῳ πᾶσαν τήν ἐν οὐρανοῖς καί ἐπὶ γῆς κτίσιν ἐνίκησαν. Οἱ τῷ πληλὺ τοῦ σώματος συμπεπλεγμένοι, καί ἀμείνους ἀγγέλων εὐρεθέντες. Τί οὖν ἐροῦμεν πρὸς τοὺς διδασκάλους τῆς ἄνω καί τῆς κάτω κτίσεως; Οὐχ εὐρίσκων γάρ λόγον ἐπάξιον ἐγκωμιάσαι τοὺς ἐγκωμιάσαντας τό γένος ἡμῶν, τοὺς τήν ἅπασαν γῆν καί θάλασσαν περιελθόντας καί τάς ρίζας τῶν ἁμαρτημάτων ἀνασπάσαντας καί τὰ σπέρματα τῆς εὐσεβείας καταβαλόντας ἐν ταῖς καρδίαις τῶν ἀπειθούντων ἀνθρώπων», λέγει ὁ Ἱερὸς Χρυσόστομος.

Ὅντως ἀγαπητοί μου, «οὐχ εὐρίσκομεν λόγον ἐπάξιον ἐγκωμιάσαι τοὺς ἐγκωμιάσαντας τό γένος ἡμῶν τῶν ἀνθρώπων». Καί τοῦτο, διότι ὁ μὲν Πέτρος ὡμολόγησε ὅτι ὁ Χριστὸς εἶναι ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος (Ματθ. 16,16), ὁ δέ Παῦλος ἠρπάγη εἰς τὸν παράδεισον καί ἤκουσεν ἄρρητα ῥήματα, τὰ ὅποια δέν ἐπιτρέπεται νὰ εἴπῃ εἰς ἄνθρωπον, (Κορ. Β' 12,4).

Αὐτὸς δέ οὗτος ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς εἰς μὲν τὸν Πέτρον εἶπε: «Μακάριος εἶ Σίμων Βαριωνᾶ ὅτι σάρξ καί αἷμα οὐκ ἀπεκάλυψέ σοι, ἀλλ' ὁ Πατήρ μου ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς. Κἀγὼ δέ σοι λέγω ὅτι σύ εἶ Πέτρος καί ἐπὶ ταύτῃ τῇ πέτρᾳ οἰκοδομήσω μου τὴν Ἐκκλησίαν καί πύλαι Ἀίδου οὐ κατισχύσουσιν αὐτῆς. Καί δώσω σοι τὰς κλεῖς τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν», (Ματθ. 16, 17-19). Περί δέ τοῦ Παύλου εἶπεν ὁ Κύριος, «ὅτι σκεῦος ἐκλογῆς μοί ἐστίν οὗτος τοῦ βαστάσαι τό ὄνομά μου ἐνώπιον ἐθνῶν καί βασιλέων υἱῶν τε Ἰσραὴλ ἐγὼ γάρ ὑποδείξω αὐτῷ ὅσα δεῖ αὐτόν ὑπὲρ τοῦ ὀνόματός μου παθεῖν», (Πράξ. 9, 15-16).

Μέ ἄλλα λόγια, οἱ θεῖοι οὗτοι Ἀπόστολοι ἀνεδείχθησαν οἱ στῦλοι τῆς Ἐκκλησίας καί οἱ μεγάλοι φωστῆρες τῆς Οἰκουμένης, δηλονότι οἱ διδάσκαλοι αὐτῆς, ὡς λέγει ὁ Ἱερὸς Χρυσόστομος, «τὰ δοχεῖα τοῦ Πνεύματος, τῆς Ἀγίας Τριάδος τὰ ἐρμηνευτήρια, τῆς οἰκονομίας τοῦ Θεοῦ λόγου οἱ ὑφηγηταί».

Καί ἀνεδείχθησαν οἱ θεῖοι Πέτρος καί Παῦλος, «τῆς οἰκονομίας τοῦ Θεοῦ λόγου ὑφηγηταί», δηλονότι καθοδηγηταί, διότι οὗτοι ὑπέδειξαν εἰς ἡμᾶς ποῖον εἶναι τό πλάτος καί τό μάκρος καί τό βάθος καί τό ὕψος τῆς συγκαταβάσεως καί τοῦ ἐλέους τοῦ Χριστοῦ, (Ἐφεσ. 3,18). Οὗτοι ἐξ ἄλλου ἀναγνωρίζονται οἱ πνευματικοὶ ἀρχιτέκτονες τοῦ ἐπὶ γῆς πολιτεύματος τῆς Ἐκκλησίας, δηλαδή τῆς διαθρώσεως / διαμορφώσεως τοῦ ἐν Πνεύματι Ἱεραχικοῦ καί διοικητικοῦ συστήματος αὐτῆς. Ἄς ἀκούσωμεν τοῦ Παύλου λέγοντος: «Αὐτὸς ὁ Κύριος ἔδωκε τοὺς μὲν ἀποστόλους, τοὺς δέ προφῆτας, τοὺς δέ εὐαγγελιστάς, τοὺς δέ ποιμένας καί διδασκάλους, πρὸς τὸν καταρτισμὸν τῶν ἁγίων εἰς ἔργον διακονίας, εἰς οἰκοδομὴν τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ», (Ἐφεσ. 4, 11-12). Καί ἀλλαχοῦ: «Ἡμεῖς δέ οὐχὶ εἰς τὰ ἅμετρα καυχησόμεθα, ἀλλὰ κατὰ τό μέτρον τοῦ κανόνος οὗ ἐμέρισεν ἡμῖν ὁ Θεὸς μέτρον», (Β' Κορ. 10,13). [Ἡμεῖς ὅμως δέν θὰ καυχηθῶμεν διὰ κόπους ἄλλων εἰς μέρη ἔξω ἀπὸ τὰ μέτρα τῆς δικαιοδοσίας μας, ἀλλὰ θὰ καυχηθῶμεν διὰ τὰ ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς δικαιοδοσίας πού μᾶς ἐξεχώρισεν ὁ Θεός ὡς μέτρον καί περιφέρειαν τῆς δράσεώς μας]

Ἄς ἀκούσωμεν καί τοῦ Πέτρου λέγοντος: «Πρεσβυτέρους τοὺς ἐν ὑμῖν παρακαλῶ, ὁ συμπρεσβύτερος καί μάρτυς τῶν τοῦ Χριστοῦ παθημάτων... ποιμάνετε τό ἐν ὑμῖν ποίμνιον τοῦ Θεοῦ, ἐπισκοποῦντες μὴ ἀναγκαστῶς, ἀλλ' ἐκουσίως, μηδὲ αἰσχροκερδῶς ἀλλὰ προθύμως, μὴδ' ὡς οἱ κατακυριεύοντες τῶν κλήρων, ἀλλὰ τύποι γενόμενοι τοῦ ποιμνίου», (Α' Πέτρ. 5, 1-3).

Οἱ Πρωτοκορυφαῖοι Ἀπόστολοι Πέτρος καί Παῦλος τιμῶνται ἰδιαιτέρως ὑπὸ τῆς

ἀγίας τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας οὐχί ὡς ὑπερέχοντες τῇ δυνάμει καί ἐνεργείᾳ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τῶν ἄλλων Ἀποστόλων καί Εὐαγγελιστῶν ἀλλά μᾶλλον διακρινόμενοι τῇ διαιρέσει τῶν χαρισμάτων τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ὡς κηρύττει ὁ σοφός Παῦλος καί ὁ θεῖος Πέτρος.

«Διαιρέσεις δέ χαρισμάτων εἰσὶ, τό δέ αὐτό Πνεῦμα· καί διαιρέσεις διακονιῶν εἰσὶ, καί ὁ αὐτός Κύριος· καί διαιρέσεις ἐνεργημάτων εἰσὶν, ὁ δέ αὐτός ἐστὶ θεός, ὁ ἐνεργῶν τὰ πάντα ἐν πᾶσιν. Ἐκάστῳ δέ δίδεται ἡ φανέρωσις τοῦ Πνεύματος πρὸς τό συμφέρον» (Α΄ Κορινθ. 12, 4-7) κατὰ Παῦλον. Καί «ἕκαστος καθὼς ἔλαβε χάρισμα, εἰς ἑαυτούς αὐτό διακονοῦντες ὡς καλοὶ οἰκονόμοι ποικίλης χάριτος θεοῦ» (Α΄ Πέτρ. 4, 10) κατὰ Πέτρον.

Τοὺς μεγάλους τούτους ἄνδρας τῆς ἐν Χριστῷ πίστεως ἡμῶν, δηλονότι Πέτρον, τὴν πέτραν τῆς πίστεως (Ματθ. 16,18) καί Παῦλον, τό σκεῦος ἐκλογῆς (Πράξεις 9,15) κατὰ τὴν ἀνακήρυξιν καί μαρτυρίαν τοῦ Κυρίου καλούμεθα νὰ μιμηθῶμεν ὡς πρὸς τὸν ἱερόν αὐτῶν ζῆλον καί τὴν ὑπερβάλλουσαν ἀγάπην τοῦ Χριστοῦ. «Χριστῷ συνεσταύρωμαι. Ζῶ δέ οὐκέτι ἐγώ, ζῇ δέ ἐν ἐμοί Χριστός», λέγει ὁ Παῦλος. «Ὁ δέ νῦν ζῶ ἐν σαρκί, ἐν πίστει ζῶ τῇ τοῦ υἱοῦ καί θεοῦ τοῦ ἀγαπήσαντός με καί παραδόντος ἑαυτόν ὑπὲρ ἐμοῦ», (Γαλ. 2,20).

Μετά δέ τοῦ ὕμνωδοῦ καί ταῖς πρεσβείαις τῆς Ἁγίας Θεοτόκου καί Ἀειπαρθένου Μαρίας εἵπωμεν: «Χαίρετε Πέτρε καί Παῦλε, δογμάτων τῶν θείων θεμέλιοι ἀρραγεῖς, φίλοι τοῦ Χριστοῦ, σκεύη τίμια. Πάρεστε μέσον ἡμῶν ἀοράτως, καταξιοῦντες δωρεῶν αὐτῶν, τοὺς τὴν ὑμῶν ἐορτήν, εὐφημοῦντας ἐν ᾠσμασιν», Ἀμήν.

Τὴν θείαν Λειτουργίαν ἠκολούθησε κέρασμα εἰς τό ἡγουμενεῖον ἀκολούθως δέ καί τράπεζα μέτ' ἰχθύων εἰς τὸν ὑπαίθριον παραθαλάσσιον χῶρον.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας.

<http://youtu.be/buyAlmwtYTs>

ngg_shortcode_0_placeholder" order_by="sortorder" order_direction="ASC" returns="included" maximum_entity_count="500"]